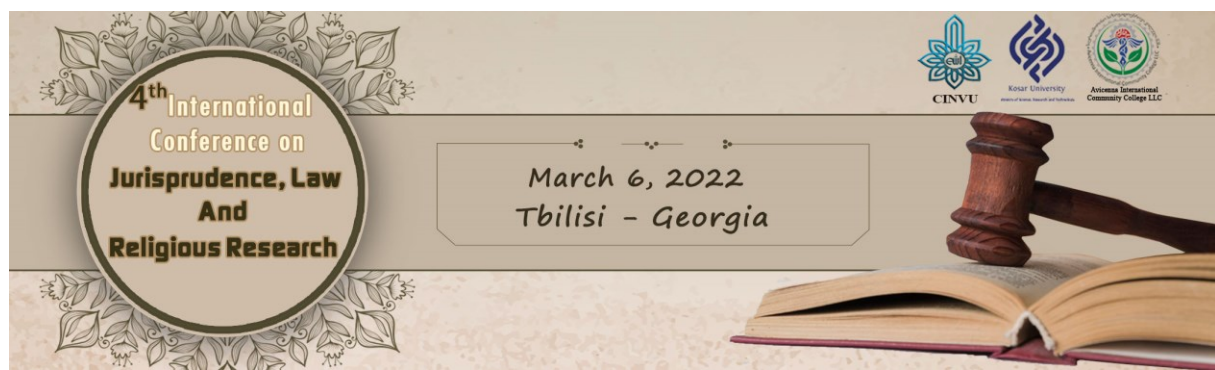

تحلیل فقهی حرام درمانی با تکیه بر آموزه های رضوی

ناصر کربلایی^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)

چکیده

سلامت روح و جسم خواست هر انسانی می باشد. به این جهت است که در صورت بروز بیماری در پی درمان آن به هر شکل ممکن هستیم. خداوند متعال نیز بنابر آنچه در آموزه های دینی آمده، اسباب درمان را در مخلوقات خود قرار داده است. اما به لحاظ احکام شرعی خوردن و آشامیدن برخی از آنها بر انسان حرام گردیده است. حال سوال این است که در صورت تشخیص پزشک مبنی بر درمان بیماری خاص با یکی از این محرمات حکم شرعی آن چیست؟ این پژوهش که با روش توصیفی-تحلیلی صورت گرفته نشان می دهد اصل اولیه بر حلیت و جواز بهره مندی از اشیاء و موجودات بوده مگر اینکه خلاف آن ثابت گردد، در موارد اثبات حرمت نیز در صورت اضطرار مطابق قواعد فقهی حکم بر جواز درمان شده است. اما در غیر آن مطابق آموزه های رضوی ممنوعیت درمان با محرمات قطعی می باشد

کلید واژه: حرام درمانی، آموزه های رضوی، محرمات، ضرورت، اصل اباحه